

Imena konja u različitim područjima u Hrvatskoj, Banatu i Hercegovini

The names of horses in different regions of Croatia, Banat and Herzegovina

Džaja, P., M. Palić*, S. Čenan, A. Gašpar, I. Zemljak, I. Križek, T. Žorat, K. Severin

Sažetak

U ovom je radu prikazano 527 različito izgovaranih imena konja, čija značenja i nastanak, kao i podrijetlo ne razmatramo. Nabrajajući različito izgovarana imena konja kroz povijest, namjera nam je sačuvati ih od zaborava, jer danas se imena konjima daju po likovima iz filmova, poznatim osobama, bilo da su u pitanju glumci, pjevači, sportaši bilo zanimanje drugih poznatih javnih osoba. Različito izgovaranje istog imena konja, izvedenice iz temeljnog imena konja, kao i različit način pisanja uz isto izgovaranje (đogat, gjogat) uvrštene su u različita imena konja, pa je tako Kurelac (1867.) opisao 191 ime i 25 imena stranog podrijetla konja, Zovko (1896.) 34 imena konja, Prohaska (1917.a; 1917.b.) 20 imena konja po boji, Kadić (1965.) 71 ime konja, Sekulić (1993.) 112 imena, Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga (2008.) 201 ime konja, a Horvat (2016.) 203 imena konja.

U imena izravno motivirana bojom dlake navodi se 161 ime (bijela 19, žuta 8, zlatna 5, plava 4, crvenoriđa 29, tamnocrvena 10, mrkosmeđa 14, siva 18, zelena 6, crna 22, šarena 26), motivirana specifičnim odlikama 62 imena konja (cvijet na glavi 8, pjege, mrlje ili pruge 20, obilježje na gubici 5, bijele boje dlake po nogama, to jest putištu 16, boja dlake koja se različito interpretira 13), motivirano je drugim tjelesnim značajkama 17 imena (ponašanjem i načinom kretanja – konstitucijom 12, apelativ koji se odnosi na dlaku je 1, fizičkim nedostatkom ili manom životinje motivirana su 4 imena), imena motiviranih svojstvom životinje ima 18 (motivirano je ponašanjem i načinom kretanja 12 imena, a starošću i redoslijedom oždrebljenja 6 imena).

Različita neizravno motivirana imena konja, motivirana antroponimima, navedena su u 76 primjera, nazivima sisavaca motivirana su 32 imena konja, prema vrstama ptica nazvano je 20 konja, prema vrstama kukaca 4 konja, a prema biljnim vrstama 11 konja. Nazivima predmeta i pojava koje se odnose na crvenoriđu boju motivirano je 1 ime konja, sivu boju 4 imena konja, više vrsta boja 4 imena, i specifičnim obilježjem na tijelu (različite boje) 1 ime konja. Među imenima motiviranim apelativima koji se odnose na ljude pronađeno 38 imena konja, među imenima motiviranim mitološkim nazivima 5 imena, među imenima motiviranim etnonimima 7 imena konja, među imenima motiviranim pasminskim odnosom 1 ime konja, među imenima motiviranim rodbinskim odnosom 2 imena konja, među imenima na osnovi toponima 5 imena konja, po atmosferskim je pojavama nazvano 5 konja, s obzirom na odnos vlasnika prema životinji nazvano je 7 konja, a među imena dvojbene motivacije svrstano je 26 imena konja.

U radu se ukupno spominje 259 izravno motiviranih i 248 neizravno motiviranih imena konja ili ukupno 507 imena kojima treba dodati 20 imena konja (Kurelac (1867.) – 15, Zovko (1896.) – 3, Kadić (1965.) – 2, koji

Dr. sc. Petar DŽAJA, dr. med. vet., redoviti profesor u trajnom zvanju, Magdalena PALIĆ, univ. mag. med. vet, dr. sc. Krešimir SEVERIN, dr. med. vet., redoviti profesor u trajnom zvanju, Stipe ČENAN, dr. med. vet., Belje Agro-vet. plus d.o.o., dr. sc. Ivan KRIŽEK, dr. med. vet., docent, Phenix Farmacija Zagreb, Tomislav ŽORAT, dr. med. vet., Veterinarska ambulanta Obrovac. Dopisna autorica: mpalic@vef.hr

nisu uvršteni u popis izravnih i neizravnih imena konja, što ukupno daje brojku od 528 spomenutih imena ne navodeći imena konja nastala po imenima bogova starih civilizacija (Grčke, Egipta i Rima)

Ključne riječi: imena konja, povijest, Republika Hrvatska, Hercegovina, Bačka

Abstract

This article presents 527 different pronunciations of the names of horses, whose meanings and origins are not considered here. By listing the different pronunciations of horse names through history, our intention is to prevent them being forgotten, since today horses are given names based on characters from films, or celebrities, whether actors, singers, sportsmen and women, or other famous people with other occupations. Various pronunciations of the same horse name, derivations of the same basic horse name, and different spellings with the same pronunciation (đogat, gjogat) are listed as different names. In this way Kurelac (1867) described 191 horse names and 25 names with foreign origins. Zovko (1896) listed 34 horse names, Prohasko (1917a, 1917b) 20 horse names related to colour, Kadić (1965) 71 horse names, Sekulić (1993) 112 names, Brozović Rončević and Čilaš Šimpraga (2008) 201 horse names, a Horvat (2016) 203 horse names. There are 161 names directly related to colour (white 19, yellow 8, golden 5, blue 4, ginger 29, dark red 10, dark brown 14, grey 18, green 6, black 22, and multi-colour 26), 62 horse names are directly related to specific characteristics (a flower on the head - 8, spots, patches or stripes - 20, marks on the face - 5, white hairs on the legs, or hooves - 16, the hair colour interpreted differently - 13), 17 names are based on other physical characteristics (behaviour and specific movements, or constitution - 12, there is one name related to the horse's hair, and four names related to the animal's physical deformity or flaw), 18 names are based on the animal's characteristics (12 names related to its behaviour and the way it moves and 6 names its age or birth order).

Seventy-six examples are listed of names with indirect roots, such as those based on anthroponyms, 32 horse names derived from the names of other mammals, 20 horse names derived from a species of bird, four from a species of insects, and 11 horse names from plant species. One horse name was based on objects and phenomena related to the colour ginger, four relate to grey, four names relate to different types of colour, and one name is based on specific body markings (different colours). Thirty-eight horse names were found based on appellatives referring to humans, five names were based on mythological names, seven horse names were related to ethnonyms, one horse name was related to the breed, two names to kinship, five names were based on toponyms, five names related to atmospheric phenomena, seven horses' names reflected their relationship with their owner, and 26 horses had names with unclear roots.

Two hundred and fifty-nine names with a direct root and 248 names with an indirect root are mentioned in this article, that is, a total of 507 names, to which twenty more should be added: 15 from Kurelac (1867), three from Zovko (1896), and two from Zovko (1965), which are not included in the list of direct and indirect horse names. This brings the total up to 528 names mentioned, not listing the horse names based on the names of the gods of ancient civilizations (Greece, Egypt and Rome).

Key words: horse names, history, Republic of Croatia, Herzegovina, Bačka

Entoveterina o konjima na području Republike Hrvatske

U imenima konja uočili smo, osim naglasaka koji se danas upotrebljavaju u hrvatskom jeziku, i druge naglaske, vjerojatno zato što su imena i njihov način izgovaranja uzeti iz drugih jezika ili što su nekada postojali i drugi naglasci. Kako autori ovog rada nisu jezičari i nisu kvalificirani ulaziti u tu problematiku, njihova je namjera zabilježiti različita imena, odnosno različita njihova izgovaranja i pisanja kako bi ih sačuvali od zaborava i dali poticaj za njihovu ponovnu primjenu. Najbolji primjer za to jest različito pisanje

istog imena konja: Đogat, Gjogat, koje bilježimo pod različitim imenima samo da se prikaže povijesni prikaz pisanja, a i izgovaranja nekih imena konja.

Onomastika je znanost koja se bavi proučavanjem osobnih imena. Suvremena onomastika razlikuje pojmove ime i naziv, i to tako da se pojam zoonim tretira kao osobno ime životinje, a ne kao naziv za životinju (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.). Zoonomastika je grana onomastike koja proučava imena životinja, zoonim je ime životinjske jedinice, a zoonimija je ukupnost imena životinja u određenom korpusu (Horvat, 2016.). Zoonimija je

imenski sustav u kojemu proces onimizacije počinje svaki put kad mlada životinja dođe na svijet. Antroponim je jezikoslovni naziv za osobno ime, a apelativ je zajednička imenica i označuje sve predmete iste vrste.

Različit je pristup zoonomiji jer postoji ruralna, urbana i literaturna zoonomija (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), a djela u kojima je popisana opsežnija građa dijele se na popularna, etnološka, veterinarsko-stočarska i dijalektološko-onomastička (Horvat, 2016.). Za svaku znanstvenu terminologiju postoje četiri izvora: narodni izrazi, međunarodni narodni izrazi, prijevodi iz drugih jezika i kovanice, tako da se u istom smislu upotrebljavaju izrazi stočarstvo, marvogojstvo, živinogojstvo i zootehnika (Prohaska, 1917.d).

Još je 1848. godine Fran Kurelac počeo s prikupljanjem građe imena domaćih životinja, i to je djelo tiskano 1867. godine. Različito izgovaranje istog imena konja, izvedenice iz njegova osnovnog imena, kao i različit način pisanja uz isto izgovaranje (gjogat, đogat) uvršteni su u ovom radu u različitim imena konja. Kurelac (1867.) je opisao 191 ime i 25 imena stranog podrijetla konja, Zovko (1896.) 34 imena konja, Prohaska (1917.) 8 imena konja, Kadić (1965.) 71 ime konja, Sekulić (1993.) 112, Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga (2008.) 201 ime konja, a Horvat (2016.) 203 imena konja.

Zbog različitih narječja u Hrvatskoj svakako su i različiti nazivi, odnosno opisi konja, jer primjerice Zagrepčanin kaže farbam, Riječanin kolurom, Biogradanin bojam, Dubrovčanin mastim, Primorac strojevom, a na staroslavenskom je jeziku šaram (Kurelac, 1867.). Zbog različitih opisa domaćih životinja na različitim područjima Republike Hrvatske još se davne 1893. nastojalo zakonodavno uniformirati opise domaćih životinja (Anonymous, 1893.), osobito u pisanju Svjedodžbe o zdravstvenom stanju i podrijetlu životinja (Džaja i sur. 2011.). Objelodanjivanje građe za veterinarsko nazivlje započeto je 1914. godine (Širola, 1914.). U Veterinarskom kalendaru iz 1915. opisana je građa za opis stoke, a 1917. objavljena je građa za stočarsku terminologiju, odnosno nazivi koji bi se trebali upotrebljavati pri opisu konja i ovaca s ciljem uniformnog ispisivanja Svjedodžbe. Pokušaj pisanja veterinarskog rječnika 1913. potaknuo je ces. i kr. nadžvinozdravnik iz Krškoga Janko Rajar (Prohaska, 1917.d). Prvi svjetski rat onemogućio je izdavanje veterinarske strukovne terminologije, što je i dalje otežavalo opisivanje konja, njegovih boja i karakteristika. U izvješću o radu iz 1924. Jugoslavenskog veterinarskog udruženja spominje se rad na izdavanju veterinarskog rječnika (Gec, 1924.).

Na Veterinarskom zboru u Subotici 1924. zaključeno je da Upravni odbor potraži puta i načina kako bi se što prije počelo sa sređivanjem i izdavanjem veterinarsko-medicinske terminologije, zbog čega je predloženo osnivanje redakcionog odbora koji je trebao izdati veterinarski rječnik. To je pitanje veterinarskog nazivlja povjereno Kosti Kondiću, koji je dao upute u Glasniku 1925. (str. 16. – 17.) pozivajući na suradnju sve veterinare (Kondić, 1925.). Na Veterinarskom je fakultetu 1941. (?) osnovan Seminar za stručnu terminologiju, a Stočarsko-zdravstveni zavod u Zagrebu počeo je 1942. s prikupljanjem građe za praktični dio veterinarskog nazivlja, zbog čega je zaposlio jednog jezikoslovca. Rad s nazivljem stoke povjeren je I. Tiljku (Kodrnja i Ilijić, 1943.).

Da ovo nije lagan posao, potvrđuju radovi Prohaska (1917.a.; Prohaska 1917. b. i 1917.c), popis izraza koji se pri opisivanju vanjštine domaćih životinja upotrebljava kao u Naredbi iz 1893., kojom se željelo unijeti uniformnost pri opisivanju domaćih životinja. Imena konja na osnovi boje dlake, kože, znakova na glavi ili nogama, po rođenju, ponašanju i sl. opisuju Kurelac 1867.; Zovko 1896.; Kadić 1943. i 1963.; Sekulić 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga 2008. te Horvat 2016. godine.

Prikazani su radovi koji opisuju imena konja, način njihova pisanja i izgovaranja u Republici Hrvatskoj i u pojedinim dijelovima njezine dijaspore (Hercegovini i Banatu) kroz povijest. Kurelac (1867.) pobrojio je imena konja na području Slavonije, Zagorja, Primorja i Istre, Zovko (1896.) objedinio je imena konja s područja Hercegovine, Kadić (1965.) skupio je imena konja u Slavoniji, Sekulić (1993.) na području Žednika (Bačka), Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga (2009.) skupili su imena konja od Međimurja do Istočne Slavonije, Like, Gorskog Kotara, Istre i Primorja u mjestima Bitelić, Brštanik (Stolac), Donje Pazarište (Lika), Gaj, Glavica, Gornja Kovačica, Hutovovo (Neum), Klis, Kolan, Kolan, Novigrad, Paljув, Prekopakra, Promina, Rumin, Slavkovci, Veliki Grđevac, Visoka Glavica (Metković), Zasadbreg i Zrinska.

Boje konja i njihova razlikovanja unutar iste boje detaljno je opisao Prohaska (1917.a), navodeći boje konja: Dorat (smeđi, zlatnosmeđi, srnastosmeđi, gnjetastosmeđi, kestenjastosmeđi, višnjastosmeđi, mrkosmeđi), Riđan (žučkasti riđan, sinjavi riđan, zaloriđi, mjedenasti riđan, tamnozagasiti riđan, garavi riđan, smeđi riđan, crni riđan, kličavi riđan i mrki riđan). Prohaska (1917.b.) navodi temeljne i mješovite boje konja, naglašavajući i njihove značajke, a to su: Plavac (mišasti plavac, kulašasti plavac, pepeljasti plavac, sjeri vučji plavac, žuti plavac, srnasti plavac, zagasiti plavac, obični plavac, pšeničasti plavac, sre-

brnasti plavac, rudožuti plavac, izabel, žuti izabel, obični izabel, zagasiti), Vranac (sjajni vranac, mrki vranac), te mješovite boje konja: Sivac ima crnu dlaku pomiješanu sa sivom i bijelom (mrki, zelenko, grošasti, štukasti, srebrnasti, žeravi, muškatni, čokoladni, medavi, ridasti, žučkasti, rumeni, škvorčasti, poprskani, pastravasti, pjegavi), Bjelaš (crnoglavi, gnjedi, ridi, žuti), Zelenko, Šarac (ridotigrasti, žutotigrasti, smeđotigrasti, crnotigrasti, žuti, ridi, gnjedi, crni, plavi, polucrnast, agatast) /Prohaska, 1917.a.). Zato su u predmetnom radu neka imena konja prikazana na više mjesta, naime istom se imenu pridavalo različito značenje u različitim područjima Republike Hrvatske.

U izravno motivirana imena na temelju boje dlake navodi se 161 ime (bijela 19, žuta 8, zlatna 5, plava 4, crvenoriđa 29, tamnocrvena 10, mrkosmeđa 14, siva 18, zelena 6, crna 22, šarena 26), na osnovi specifičnih obilježja 62 imena konja (cvijet na glavi 8, pjege mrlje ili pruge 20, obilježje na gubici 5, bijele boje dlake po nogama, to jest putištu 16, boja dlake koja se različito interpretira 13), drugim tjelesnim značajkama 17 imena (ponašanjem i načinom kretanja i konstitucije 12, apelativ koji se odnosi na dlaku je 1, fizičkim nedostatkom ili manom životinje motivirana su 4 imena), na osnovi svojstava životinja naziva se 18 konja (ponašanjem i načinom kretanja 12, imena povezana s dobi grla i/ili redoslijedom oždrebljenja 6).

Različita, neizravno motivirana imena konja, motivirana antroponimima, navedena su u 76 slučajeva, na osnovi naziva sisavaca prikazana su 32 imena konja, po vrsti ptica nazvano je 20 konja, po kukcima 4 konja, a po biljkama 11 konja. Predmetima i pojavama koje se odnose na crvenoriđu boju motivirano je 1 ime konja, sivom bojom 4 imena konja, šarenom bojom 4 imena, specifičnim obilježjem na tijelu (različite boje) 1 ime konja, apelativima koji se odnose na ljude motivirano je 38 imena konja, mitološkim nazivima 5 imena konja, etnonimima 7 imena konja, pasminskim odnosom 1 ime konja, rodbinskim odnosom 2 imena konja, toponimima 5 imena konja, prema atmosferskim je pojavama nazvano 5 konja, odnosom vlasnika prema životinjama nazvano je 7 konja, a dvojbene je motivacije 26 imena konja.

U radu se navodi ukupno 259 izravno motiviranih imena konja i 248 neizravno motiviranih imena ili ukupno 507 imena konja kojima treba dodati 20 imena konja (Kurelac (1867.) – 15, Zovko (1896.) – 3, Kadić (1965.) – 2, koji nisu uvršteni u popis izravnih i neizravnih imena konja, što ukupno daje brojku od 528 imena, ne navodeći imena konja nastala po imenima bogova iz starih civilizacija (Grčke, Egipta i Rima).

Kratko o konjima kroz povijest

Pripitomljivanje konja zbivalo se prije 6000 godina. Chiron (1350. – 1270. pr. n. e) bio je prvi veterinar koji je liječio konja i uveo ga u ruralnu poljoprivredu. U doba osnivača Asirije, cara Tiglatpilesera, 1110. – 1100. postojali su stručnjaci koji su liječili konje. Hiti su prvi narod koji se bavio ozbiljnim konjogojstvom, a autor prvog hipijatrijskog priručnika bio je Kukkul. Na Ramzesovu se grobu na konjskim kopitima uočavaju zaštitne papuče. Za vrijeme vlasti dinastije Ptolomejevića (300. – 200. god. pr. n. e.) u Egiptu je redovita vojska imala oko 10 000 konja, a garda oko 700 konja. Kralj Solomon (970. – 935.) imao je sedam ergela, velik broj konjušnica s oko 40 000 konja za zapregu i 12 000 konja za jahanje, a kao prvi uzgajivač punokrvnih konja poticao je i svestrano pomagao razvoj i liječenje ratnih konja (Turudić, 1977.).

U Indiji je vrlo rano postojala stajaća vojska, u kojoj su bili zaposleni posebni stručnjaci za liječenje konja i slonova. U staroj je Grčkoj konjogojstvo bilo dobro razvijeno tako da se ta grana nazivala hipijatrika, a osobe koje su liječili konje nazivali su hipijatrima. I u starom je Rimu konj zauzimao posebno mjesto u zajednici, zbog čega se pišu mnoge knjige o uzgoju i liječenju konja. Plinije izvještava da su ilirska plemena Japodi, Histri i Karni 170. godine stare ere iz Italije, uz posebnu dozvolu rimske vlade, uvezli po deset konja. Konj je kod Ilira imao važnu ulogu, ali su ih ipak žrtvovali Bogu, bacajući ih žive u vodu. Jednom su zgodom, 158. g. pr. n. e., Delmati oteli konje rimskim poslanicima koji su iz Rima došli na neke pregovore, što je poslije dovelo do ratnih sukoba.

U srednjem vijeku osobe koje su liječile konje u početku su bili kuršmidi, mareskalki, pa konjski vidari. Prema sačuvanim podacima prva inozemna pasmina s kojom su križane lokalne pasmine konja u Hrvatskoj bila je arapska. Konji arapske pasmine bili su dopremljeni na biskupske posjede u Đakovo 1374. godine (Romić, 1940., Romić, 1972.). Iz kasnijih se zapisa vidi da su 1506. i 1524. godine na posjedu đakovačkog biskupa postojale ergele arapskih konja (Romić, 1940., Romić, 1972.). Iz prvih desetljeća 16. st. sačuvani su izvori koji se odnose na ergelu plemenitih konja u Počitelju, za koju se dugo smatralo da je bila prva ergela plemenitih konja osnovana u Hrvatskoj (Rukavina, 1979.). Ergela je nastala za vrijeme vladanja hrvatskog bana Ivana Karlovića Krbavskog, u vrijeme kada je Počitelj bio važno mjesto u Lici, a velik broj konja bio je potreban za česte sukobe s Turcima, ali i za prijenos tereta i za izvoz. Činjenica da je u to vrijeme postojala ergela dokazuje ne samo tisućljetnu tradiciju uzgoja konja na tom području, nego i opće blagostanje Like u to vrijeme. Poznato

je da je u Kosinju kod Perušića osnovana najstarija hrvatska tiskara 1482., i to samo 35 godina nakon što je počela s radom prva tiskara u svijetu u njemačkom gradu Mainz (Rukavina, 1979.). Poznato je da je 1379. u Dubrovniku djelovao konjušar kojemu je povjereno liječenje konja bosanskog kralja Tvrtka.

Na tim prostorima, kao i u cijelom svijetu, konj je imao važnu ulogu u opstanku čovjeka, njegova lagodnijeg života, a u ratnim uvjetima bio je pokretač mnogih osvajanja. Uz pomoć u obavljanju poljoprivrednih djelatnosti (oranje i sl.) konj je služio kao pokretač mnogih vrsta kola i saonica kojima je čovjek prevezio različite vrste tereta (pokošeno sijeno, ovršeno žito, drva i sl.) zbog čega mu se u pojedinim krajevima naše zemlje pridavalo veće značenje od ostalih životinja. O konjima i njihovu zdravlju ovisile su mnoge aktivnosti ljudskog roda. Dajući imena konjima, ljudi su uzimali u obzir njegovu dob, boju dlake, ćud, a nekad su imena davana i po milosti. Rijetko su kada imena davali po lošim svojstvima, među ostalim da ga i na sajmu ne osvadi (Kurelac, 1867.). Kako je naša država bila u sastavu Austro-Ugarske Monarhije, a pojedini njezini dijelovi pod Napoleonom, Ugarskom i Turskom, nije čudno da su imena životinja, pa i konja, proizlazila iz engleskog, francuskog, talijanskog, njemačkog, ruskog, tuskog i arapskog jezika. Konjima se pridavala posebna počast nakon pobjede u ratu, te su neki i zlatnim potkovama potkivani. Mnogi su konji vezani uz velike vladare. Tako se konj Aleksandra Velikog zvao Bukefal, Kaligule Incitatus, proroka Muhameda Burak, Don Quijotea Rocinante, Napoleona Marenga, vojvode od Kopenhagena Wellington, a bana Jelačića Emir. Zbog poštovanja konjskog roda i zahvalnosti prema konjima čovjek im je davao imena bogova.

Imena konja prema staroegipatskim su bogovima: Aker, Ammit, Amenhotep, Am-heh, Amon, Amunet, Anat, Antur, Anti, Anubis, Anuket, Apep, Apis, Arensnufis, Ash.. Astarte, Aton, Baal, Babi, Ba-Pef, Bastet, Bennu, Bes, Buchis, Ha, Hapi, Hathor, Hatmehit, Hedetet, Heh, Heka, Heket, Haryshaf, Hesat, Hor, Ihy, Imentet, Imhotep, Ishtar, Isis, Iusaaset, Khepra, Chepre, Kherty, Khnun, Khonsu, Maahes, Maat, Mandulis, Meshkent, Mehit, Menhit, Mehen, Mehet-Weret, Meretseger, Meskhenet, Min, Mnevis, Montu, Mut, Nefertem, Nehebu-Kau, Nehemetawy, Neith, Nehbet, Neper, Nephthys, Nu, Nut, Oziris, Pakhed, Pta, Qetesh, Ra, Raet-Tawy, Renenutet, Reshep, Renpet, Satet, Seker, Sekmet, Serapis, Serket, Seshat, Set, Shai, Shed, Shesmetet, Shezmu, Sia, Sobek, Sopdet, Ta-Bitjet, Tatenen, Tauret, Tefnut, Tot, Tutu, Unut, Vadjet, Wadjwer, Weneg, Werethekau i Wosret.

Imena konja prema grčkim su bogovima: Afrodita, Amfitrita, Apolon, Ares, Arijadna, Artemida, Asklepije, Ate, Atena, Demetra, Dioniz, Eol, Erinije, Erida, Eros, Gea, Had, Heba, Hefest, Helios, Hera, Hermes, Hore, Inah, Irene, Kwer, Kronos, Leto, Mojrre, Nemesis, Nike, Ocean, Pan, Perzefona, Posejdon, Prijap, Rea, Selena, Stiks, Thanatos, Themis, Tyche, Uran i Zeus.

Imena konja prema rimskim su bogovima: Apolon, Bahus, Ceres, Dijana, Dis, Pater, Fortuna, Ira, Janus, Juno, Jupiter, Kupid, Kvirin, Liber, Maya, Mars, Merkur, Minevra, Neptun, Pluton, Saturn, Uran, Venera, Vesta i Vulkan.

Konji su u prošlosti, a i danas, najčešće nazivani po boji dlake te nekim znakovima na tijelu u tim bojama. Ipak, ne treba zaboraviti da su u znak zahvalnosti konju davana imena po njihovim pozitivnim osobina, o njima su pjevane pjesme koje su se vrlo često izvodile uz narodne glazbene instrumente epskih junaka te snimali filmovi kao što je *Čudo bijelih pastuha* iz 1962. godine, u kojemu su na poziv Wallta Disneya sudjelovala 163 lipicanca iz Lipica i Đakova (Džaja, 2020.). Uz boju dlake, vlasnici su davali imena konja na osnovi antroponima, njihova odnosa prema njima, prema vremenu rođenja, manama, posebnim svojstvima te toponimima, etnonimima, zoonimima, fitonimima, atmosferskim pojavama, mitološkim bićima, nazivima zvanja i zanimanja (Kurelac, 1867.).

Izravno motivirana imena

Imena motivirana bojom

Imena motivirana bijelom bojom

1. Bělac (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 2. Bělan (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 3. Bělas (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Bělaš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Bělca (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 6. Belka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 7. Bilac (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 8. Bilan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević, Poljica), 9. Bjelac (Kadić, 1965.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 10. Bjelaš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 11. Čilaš (Sekulić, 1993. – konj bijele dlake i ružičaste kože), 12. Đogat (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Poljica), 13. Đógo (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Rumin), 14. Đoguša (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 15. Gjogat (Zovko, 1896. – konj bijele dlake), 16. Gjogin. tur. plav, svijetao (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 17. Gjoguša (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Horvat,

2016.), 18. Gjohat (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 19. Šiml (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.)

Žuta boja

1. Krilaš (Sekulić, 1993. – konj žućkaste boje dlake), 2. Kula (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 3. Kulaš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo, istočna Hercegovina), 4. Kulaš (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo, istočna Hercegovina), 5. Kulaša (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 6. Kulašica, 7. Šarga (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 8. Žutko (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag; Horvat, 2016.).

Zlatna boja – tamnija žuta boja

1. Zlatasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 2. Zlatasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 3. Zlatka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Zlatko (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina; Paljuv; Horvat, 2016.), 5. Zlatuša (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Plava boja

1. Plavac (Horvat, 2016.), 2. Plavac (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 3. Plavica (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Plavko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Crvena, riđa, rumena boja

1. Alat, tur. al otvoreno crven, ružičast (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina; Lovretić: Otok; Ivanišević: Poljica; Horvat, 2016.), 2. Alatuša (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina; Horvat, 2016.), 3. Crljenka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Crljenko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Crljo (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 6. Fuks, njem. fuks – riđi konj (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 7. Fuksa (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 8. Rička (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Zasadbreg, Međ.), 9. Rička (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Belica, Štrigova), 10. Rička (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gornja Kovačica), 11. Riđa (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag), 12. Riđa (Kadić, 1965.), 13. Riđan, konj žuto crvenkaste dlake (Sekulić, 1933.), 14. Riđina (Kadić, 1965.), 15. Ridja (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 16. Ridjan (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 17. Ridjka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 18. Ridjko

(Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 19. Ridjo (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 20. Ridjuša (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 21. Riđa (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gornja Kovačica, Zrinska), 22. Riđo (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 23. Rumenko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 24. Riđa (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova, Gornja Kovačica), 25. Riđan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – D. Pazarište, Glavica – Metković; Hutovo, istočna Hercegovina; Ivanišević: Poljica, Zasadbreg, Međimurje, Zrinska; Veliki Grđevac), 26. Rigjan (Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c), 27. Rigjanuša (Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c), 28. Rùbîn (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – V. Grđevac), 29. Vùksa (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Novigrad).

Tamnocrvena boja

1. Dora (Kadić, 1965.), 2. Dòra (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gaj), 3. Dòrat (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo, istočna Hercegovina, Bitelić; Rumin, V. Glavica – Metković, Slavkovci, Promina, Prekopakra), 4. Dorat (Zovko, 1896.; Kadić, 1965.; Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Lovretić: Otok; Ivanišević: Poljica, Trebimlja), 5. Dorotuša (Zovko, 1896.), 6. Dorka (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.), 7. Dòrka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić, Slavkovci), 8. Dòro (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 9. Doruša (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Ivanišević: Poljica, Lovretić: Otok), 10. Dòruša (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – V. Glavica, Metković).

Mrkom, smeđom bojom

1. Barna (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok, Hutovo, istočna Hercegovina), 2. Mrka (Horvat, 2016.), 3. Mrkalj (Zovko, 1896.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo, ist. Hercegovina), 4. Mrkava (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Mřki (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina, Hutovo, istočna Hercegovina), 6. Mrkolasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 7. Mrkolasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 8. Mrkov (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 9. M kov (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo, istočna Hercegovina), 10. Mřkòv (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok, istočna Hercegovina, Ivanišević: Poljica, Trebimlja), 11. Mrkuša (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Hutovo, Lovretić: Otok; Horvat, 2016.), 12. Plisnivci – konji od rođenja

tamne smeđe boje i ružičaste kože (Sekulić, 1993.), 13. Pram – njem. braune – smeđ (Kurelac, 1867.), 14. Prām (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina, D. Pazarište, Novigrad – Dalmacija, Paljuv).

Siva boja

1. Musa (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević: Poljica), 2. Mūska (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gornja Kovačica), 3. Sīrka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gornja Kovačica), 4. Siva (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Sīva (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag), 6. Sīvac (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Horvat, 2016.), 7. Sīvac (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Paluv; Rumin), 8. Sīvac (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 9. Sīvāl (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 10. Sīvalj (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević: Poljica; Horvat, 2016.), 11. Sīvka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić), 12. Sīvka (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova; Horvat, 2016.), 13. Sūra (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Novigrad), 14. Sūrāc (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – D. Pazarište), 15. Sūrī (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag), 16. Surka (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok; Horvat, 2016.), 17. Surkać (Horvat, 2016.), 18. (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – Surko tal. *soro* – siv, mađ. *szúrke* – siv).

Zelena boja

1. Zelen (Kadić, 1965.), 2. Zelenka (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 3. Zelēnko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo, istočna Hercegovina), 4. Zelēnko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić), 5. Zelenko, boje kao zec (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Lovretić: Otok, Hutovo, istočna Hercegovina; Horvat, 2016.), 6. Zelja (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Crna boja

1. Crnac (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 2. C nī (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 3. Crnka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Crnko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Črnka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 6. Gāla (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Glavica, Metković), 7. Galin, gal – crn (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Herce-

govina, Lovretić: Otok; Horvat, 2016.), 8. Galon (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 9. Lajko, rum. *laiu* – crn, (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 10. Mōro (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – D. Pazarište), 11. Sajko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 12. Seneš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 13. Švārc (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 14. Vr'ana (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova; Zasadbreg, Međ.), 15. Vran, mrk, crn (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 16. Vrana (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 17. Vranac (Kurelac, 1867.; Sekulić, 1993.; Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 18. Vránac (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Rumin; Promina, D. Pazarište, V. Grđevac, Zrinska, Hutovo, istočna Hercegovina, Lovretić: Otok; Ivanišević: Poljica; Kolan, Pag; Štrigova, Trebimlja), 19. Vrančić (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 20. Vranica (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok; Horvat, 2016.), 21. Vranīca (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag), 22. Vrānka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gornja Kovačica).

Šarenilo ili više boja

1. Čakar, svake boje dlake (Zovko, 1896.; Prohaska, 1917.c), 2. Čakarast (Kadić, 1965.), 3. Čilaš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Poljica; istočna Hercegovina, Lovretić: Otok), 4. Čilāš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Slavkovci), 5. Čilaša (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 6. Čilaš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Trebimlja), 7. Pēgava, konj s točkasto različitim bojama (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 8. Pēgavi (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 9. Pira, staroslav. pyr – žar (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 10. Semeš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 11. Šarac (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Kadić, 1965.; Sekulić, 1993.; Horvat, 2016.), Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Rumin, Ivanišević: Poljica), 12. Šarčić (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 13. Šarčin (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 14. Šārga (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gaj), 15. Šārga (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Zasadbreg), 16. Šārgo (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 17. Šārgo (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 18. Šārgo (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina, Vel. Grđevac), 19. Šarin (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Horvat, 2016.), 20. Šarka (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova; Horvat, 2016.), 21. Zrnko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević: Poljica), 22. Žērān (Kadić, 1965.;

Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Rumin), 23. Žerav (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 24. Žerav (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Slavkovci), 25. Žeravka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 26. Žeravko (Zovko, 1896.; Prohaska, 1917.c).

Imena motivirana specifičnim obilježjima Obilježja na glavi

Obilježja u obliku cvijeta

1. Cvětan (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 2. Cvětka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 3. Cvětko (Horvat, 2016.; Kurelac, 1867.), 4. Cvětko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Slavkovci), 5. Cvitan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 6. Cvitko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina; Glavica, Kolan, Paljiv, Rumin), 7. Cvjetan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – D. Pazarište). 8. Cvjetko (Kadić, 1965.).

Obilježja u obliku pjega, mrlja ili pruga

1. Brnja – bijelo polje dlaka između nozdrva (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c; Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 2. Brnjac (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 3. Brnjaš (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c; Horvat, 2016.), 4. Brnjo (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Fenjeraš, pjegav konj s obje strane lica, a katkad i preko očiju (Sekulić, 1993.), 6. Lisa (Kadić, 1965.; Horvat, 2016. – bijelo polje dlaka duž nosa), 7. Lisac (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić, Prekopakra, Promina; D. Pazarište), 8. Lisac (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 9. Lisac (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok, istočna Hercegovina), 10. Lisasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 11. Lisasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 12. Liska (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 13. Lsko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Paljiv), 14. Ljuba (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić), 15. Ljuba (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 16. Ljübān (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 17. Zvezdasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 18. Zvezda, veliko polje bijele dlake na čelu (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 19. Zvizdān (Kolan – Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 20. Zvizdan (Sekulić, 1993.).

Karakteristično obilježje na gubici

1. Biloust, konj s obje strane usne bijela boja (Sekulić, 1993.), 2. Br'nac (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević: Poljica), 3. Br'no (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – D. Pa-

zarište), 4. Břna (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Rumin), 5. Brnja (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok).

Specifična obilježja na ekstremitetima

Bijelo polje dlake do putišta

1. Gačast, obje noge bijele do koljena odnosno laktā (Sekulić, 1993.), 2. Pūta (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić, Hutovo), 3. Puta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Pūtal (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina, Hutovo, Lovretić: Otok, Ivanišević, Poljica; Trebimlja), 5. Putalj (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Prohaska, 1917.c.; Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 6. Putalja (Prohaska, 1917.c; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 7. Putan (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 8. Putaš (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina, Lovretić: Otok), 9. Putka (Kadić, 1965.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Slavkovci), 10. Putko (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 11. Pūtko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Prekopakra; Rumin; Slavkovci), 12. Putonoga (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 13. Putonogasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 14. Putonogasti (Kurelac, 1867., Horvat, 2016.), 15. Putonogi (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 16. Putulja (Zovko, 1896.).

Boja ili obilježje koje se može različito interpretirati

1. Čila (Horvat, 2016. – tur. çil – pjega, 2. Čilaš (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 3. Čilašica (Kurelac, 1867., Horvat, 2016. – bijeli konj s pjegama u nekim krajevima), 4. Čilatasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Čile (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 6. Čilka (Kurelac, 1867., Horvat, 2016.), 7. Dorat (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – tur. *duru* – mrk, smeđ, bijeli konj s riđim pjegama, crvenosmeđe dlake u Slavoniji, u Lici crvene dlake, Imotskom i Hercegovini tamnoridi konj), 8. Dorka (Horvat, 2016.), 9. Doruša (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 10. Jagrz (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 11. Kulaš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – konj sivopepeljaste boje), 12. Kulašica (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 13. Sirka, slovenski siv (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Imena motivirana drugim tjelesnim značajkama

Tjelesna razvijenost, konstitucija i brzina

1. Bistra (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 2. Bujo (Horvat, 2016.), 3. Kasač (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna

Hercegovina). 4. Ključo (Zovko, 1896. – velik trbuh; Prohaska 1917.c), 5. Kljujo (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – slab, mršav konj), 6. Krhat (Zovko, 1896. – dobar, ali star konj; Prohaska 1917.c), 7. Kretač (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 8. Malac (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 9. Malča (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 10. Maleš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 11. Malin (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Prohaska 1917c.; Kadić, 1965.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok, Horvat, 2016.).

Veličina dijela tijela ili njihov specifičan izgled

1. Capasti (Kurelac, 1867. – konj debelih nogu, kosmurine nad kopitom; Horvat, 2016.).

Fizička mana ili nedostatak određenog dijela tijela ili organa

1. Ćori (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – konj koji vidi samo na jedno oko), 2. Kosalj, (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – neuspravan, koji je kosonog), 3. Kušlja, nedostatak dijela repa (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Kušljo (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Apelativi koji se odnose na kvalitetu dlake

Runjo (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Imena motivirana ponašanjem i načinom kretanja životinje

1. Brocnaš, koji nosi zvono (Prohaska 1917.c), 2. Čendeš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 3. Čulast, konju nedostaje uho ili dio uha ili ima izrazito kratka uha (Kadić, 1965.), 4. Čuljast (1065.), 5. Histri (Horvat, 2016.), 6. Iskra (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 7. Krnjav, 7. (Kadić, 1965.), 8. Krnjat (Kadić, 1965.), 9. Krnjo (Kadić, 1965.), 10. Legar (Kurelac, 1867. – rado leži), 12. M'unja (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 12. Svetan, svet (Kurelac, 1867.); 13. Vatricu, žestok konj (Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c).

Imena motivirana s dobi životinje

6.1. Cuza, cuzati – sisati (Kurelac, 1867. – mlada kobila; Horvat, 2016. – Varaždin, Mursko Središće, Sveti Đurđ, Orehovački Martinec, Đelekovci, Gola, Đurđevac, Cerje).

Vrijeme ili redosljed u krdu u kojemu je životinja rođena

1. Djurkan (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – rođeni oko sv. Jurja), 2. Prvan (Horvat, 2016.), Vida (Horvat,

2016.), 4. Veverica, 5. Vidan (Horvat, 2016. – rođeni oko sv. Jurja), 6. Zora (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Imena konja neizravno motivirana antropnimima

1. Ajša (Sekulić, 1993.), 2. Arna (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 3. Bandi (Sekulić, 1993.), 4. Barbika (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 5. Biba (Sekulić, 1993.), 6. Bība (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Rumin), 7. Bibor (Sekulić, 1993.), 8. Bilja (Sekulić, 1993.), 9. Biljana (Sekulić, 1993.), 10. Bobi (Sekulić, 1933.), 11. Bòro (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Prekopakra), 12. Bojka (Sekulić, 1993.), 13. Bojana (Sekulić, 1993.), 14. Br'anka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova, Zasadbreg), 15. Bojan (Sekulić, 1993.), 16. Cuca (Sekulić, 1993.), 17. Cuka (Sekulić, 1993.), 18. Davor (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 19. Dragan (Sekulić, 1993.), 20. Dràgan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Prekopakra), 21. Drinka (Sekulić, 1993.), 22. Đuro (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.-Rumin), 23. Elza (Sekulić, 1993.), 24. Fana (Sekulić, 1993.), 25. Erži (Sekulić, 1993.), 26. Fani (Sekulić, 1993.), 27. Ferko (Sekulić, 1993.), 28. Gòran (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Prekopakra), 29. Danica (Kadić, 1965.), 30. Jadranka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 31. Janči (Sekulić, 1993.), 32. Jula (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 33. Julča (Sekulić, 1993.), 34. Jùlča (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gaj), 35. Jutka (Sekulić, 1993.), 36. Karči (Sekulić, 1993.), 37. Kiki (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 38. Kastor (Sekulić, 1993.), 39. Lora (Sekulić, 1993.), 40. Laura (Sekulić, 1993.), 41. Linda (Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok, Štrigova), 42. Mancu (Sekulić, 1993.), 43. Manda (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 44. Màra (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić), 45. Marča (Sekulić, 1993.), 46. Miloš (Sekulić, 1993.), 47. Mica (Sekulić, 1993.), 48. N'ada (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 49. Olga (Sekulić, 1993.), 50. Negus (Sekulić, 1993.), 51. Ôlga (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Baranja;Gornja Kovačica), 52. Omer (Sekulić, 1993.), 53. Pajko (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 54. Ranka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 55. Rōsa (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan), 56. Roža (Sekulić, 1993.), 57. Rudi (Sekulić, 1993.), 58. R ža (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gor-

nja Kovačica), 59. Selma (Sekulić, 1993.), 60. Selim (Sekulić, 1993.), 61. Smilja (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić), 62. Suzi (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 63. Svilan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo), 64. Šándor (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Glavica, Metković), 65. Šándor (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 66. Šima (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 67. Tibor (Sekulić, 1993.), 68. Vili (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 69. Vilma (Sekulić, 1993.), 70. Zoltan (Sekulić, 1993.), 71. Zòra (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Belica), 72. Z'ora (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Belica, Slavkovci; Štrigova), 73. Zoran (Sekulić, 1993.), 74. Zòran (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag), 75. Zòrka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gornja Kovačica), 76 Zulka (Sekulić, 1993.).

Imena motivirana vrstom sisavaca

1. Buša (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 2. Cujzika (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 3. Fečko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 4. Jelen, sive boje (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Lisjak (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 6. M'ica (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Zasadbreg), 7. Macko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 8. Macko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 9. M'ica (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Gaj, Rumin), 10. Miška, (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – sive boje), 11. Miškasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 12. Miškasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 13. Miško (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Sarvaš, Lovretić: Otok), 14. Miško (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – smeđe boje), 15. Sarvaš (Horvat, 2016. – smeđe boje, mađ. Sarvaš – jelen), 16. Madar (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 17. Sirka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 18. Srnko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 19. Věverica (Horvat, 2016.), 20. Vidra (Kadić, 1965.; Horvat, 2016.), 21. Zečak (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 22. Zečak (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević - Poljica), 23. Zečko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 24. Zeka (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Horvat, 2016.), 25. Zèka (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo; Rumin), Zekac (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 26. Zekalj (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 27. Zèkan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Glavica, Hutovo, Klis, Paljov, Promina, Rumin, Slavkovci, Trebimlja, Ivanišević

– Poljica), 28. Zekan (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević: Poljica; Horvat, 2016.), 29. Zeko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 30. Zekun (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 31. Zekuša (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Imena motivirana vrstom ptica

1. Čavka (Kurelac (1867.; Horvat, 2016.), 2. Garvan (Kadić, 1965.), 3. Gavran (Kurelac, 1867.; Zovko, 1896.; Kadić, 1965.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević: Poljica; Slavkovci; Horvat, 2016.), 4. Golub (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 5. Labud, (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Sekulić, 1993.; Horvat, 2016.), 6. Lasta (Sekulić, 1993.), 7. Lastavica (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 8. Lepur (Sekulić, 1993.), 9. Madar (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok; Horvat, 2016. – mađ. *madar* – ptica), 10. Prepelica (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 11. Sokol (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Belica, istočna Hercegovina; Štrigova), 12. S kòl (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Bitelić, D. Pazarište, Gaj; Paljov; Prekopakra, Promina, Plavkovci; V. Grđevac), 13. S'okol (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Zasadbreg), 14. Sokolica (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 15. Sraka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 16. Škvorčasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 17. Vidra (Sekulić, 1993.), 18. Ždral (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina; Horvat, 2016. – ime sivom konju), 19. Ždralin (Zovko, 1896.; Prohaska 1917.c; Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Ivanišević – Poljica; Horvat 2016. – ime sivom konju i visokom konju krupnih očiju), 20. Ždraluša (Zovko, 1896.; Prohaska, 1917.c).

Imena motivirana vrstom kukaca

1. Bubica (Kurelac (1867.; Horvat, 2016.), 2. Bubić (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 3. Muška (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Muško (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Imena motivirana vrstom biljaka

1. Cvitko (Sekulić, 1993.), 2. Cvetko (Sekulić, 1993.), 3. Čičak (Sekulić, 1993.), 4. Jabučasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 5. Jabučasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 6. Jabučilo (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 7. Jasen (Sekulić, 1993.), 8. Javor (Sekulić, 1993.), 9. Ljilja (Sekulić, 1993.), 10. Ruža (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 11. Šavran (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Imena motivirana nazivima predmeta i pojava koje se odnose na boju

Crvena, riđa, plamena, rumena boju

Žar (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.)

Siva boja

1. Pepelko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 2. Vugac (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – konji pepeljaste boje, Orahovica, Požega), 3. Vugan (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Vugaš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Šarenilo, tj. specifično obilježje na tijelu

1. Grošasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 2. Grošasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 3. Škudaš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 4. Škudasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – srebrnasto isprugan konj).

Imena motivirana specifičnim obilježjem na tijelu ili različitom bojom tijela

Sedlaš, druga boja konja na leđima (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.)

Imena motivirana apelativima koji se odnose na ljude i njihova zanimanja

1. Aga (Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 2. Ago (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 3. Babi (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 4. B'eba (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Zasadbreg), 5. Bèba (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 6. Bèba (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag), 7. Bèba (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Velika Glavica, Metković), 8. Bèčār (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 9. Bečar (Kurelac, 1867.; Kadić, 1965.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.; Horvat, 2016. – tur. *bekār* – neženja), 10. Car (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 11. Cesarica (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – istočna Hercegovina), 12. Cezar (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 13. Cura (Kadić, 1965.; Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 14. C ra (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 15. Curka (Kadić, 1965.), 16. Deran (Sekulić, 1993.), 17. D ško (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Kolan, Pag), 18. Dilber (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 19. Ficko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. mađ. *ficko* – frajer), 20. Frajla (Sekulić, 1993.), 21. Husar (Sekulić, 1993.), 22.

J'aran (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Zasadbreg, Međ.), 23. Leda (Sekulić, 1993.), 24. Ledi (Sekulić, 1993.), 25. Lõla (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 26. Lola (Kadić, 1965.; Sekulić, 1993.), 27. Neva (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 28. Paša (Sekulić, 1993.), 29. Pàša (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Slavkovci), 30. Pùba, (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – D. Pazarište), 31. Pubi (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 32. Sultan (Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Belica, Novigrad, Dalmacija), 33. Sùltan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 34. Vezir (Sekulić, 1993.), 35. Vitez (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 36. V tēz (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 37. Žandar (Sekulić, 1993.).

Imena hiponimi po rodbinskom odnosu

Seka (Sekulić, 1993.), 2. Baba (Sekulić, 1993.).

Imena motivirana mitološkim nazivima i imenima

1. Furin (Sekulić, 1993.), 2. Hurin (Sekulić, 1993.), 3. Tintér (Horvat, 2016.), 4. Vila (Sekulić, 1993.; Horvat, 2016.), 5. Djilko (Kadić, 1965.)

Imena po etnonimima

1. Arap (Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Rumin, Promina, Paljув), 2. Cigan (Kurelac 1867.; Sekulić, 1993.; Horvat, 2016.), 3. Ciganka (Sekulić, 1993.), 4. Cigo (Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Slavkovci), 5. Iran (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Štrigova), 6. Mađar 7. Tatar (Kurelac, 1867.; Sekulić, 1993.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok, Horvat, 2016.).

Imena konja nastala prema toponimima

1. Bosna (Sekulić, 1993.), 2. Sana (Sekulić, 1993.), 3. Bačka (Sekulić, 1993.), 4. Iran (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 5. Jordan.

Hiponimi prema atmosferskim pojavama

1. Oluj (Sekulić, 1993.), 2. Oluja (Sekulić, 1993.), 3. Vijar (Sekulić, 1993.), 4. Vihor (Sekulić, 1993.), 5. Vitar (Sekulić, 1993.).

Imena nastala prema pasminskoj pripadnosti

Nonius (Sekulić, 1993.).

Imena motivirana odnosom vlasnika prema životinji

9. 1. Dildaš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – tur. *did* – srce), 2. Dràgan (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – V. Glavica, Metković), 3. Kedveš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – mađ. *kedves* – drag), 4. Milča (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 5. Milka (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 6. Milko (Kurelac, 1867.; Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić – Otok; Horvat, 2016.), 7. Milota, (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo).

Imena dvojbene motivacije

1. Beča (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – mađ. *becs* – vrijednost), 2. Burko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – burav – trbušast, *bur* – smeđ, *bura* – snažan), 3. Bušati (Horvat, 2016. – mađ. *busás* – golem), 4. Cera (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – tip hrasta, ceriti se), 5. Cikla (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 6. Cinkoš (Horvat, 2016. – mađ. *csengo* – zvono), 7. Cundra (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008.), 8. Čičak (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 9. Čikasta (Kurelac (1867.; Horvat, 2016.), 10. Čikasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 11. Čikov (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 12. Dereš (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 13. Dereška (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – u osnovi crven ili bijel i malo ričkast konj), 14. Lila (Kurelac, 1867., Horvat, 2016. – svjetlonarančasti konj), 15. Molda, (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 16. Pajko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – mađ. *pajkos* – nestašan), 17. Rosko (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016. – rumen, crven konj), 18. Šègo (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Promina), 19. Šèk (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Novigrad), 20. Tindir (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok); 21. Třze (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Hutovo, istočna Hercegovina), 22. Vicko (Brozović Rončević i Čilaš Šimpraga, 2008. – Lovretić: Otok), 23. Žerava (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 24. Žeravasta (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 25. Žeravasti (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.), 26. Žeravi (Kurelac, 1867.; Horvat, 2016.).

Nastambe za konja

Životinje su ponekad držane u zajedničkoj staji (odijeljene ili neodijeljene), a rijetko je svaka vrsta imala svoju posebnu nastambu. Na nekim su područjima životinje držane u prizemlju ili podrumu kuća, a ponegdje su držane zajedno s ljudima u istoj prostoriji (Ilijić, 1944.). U općenite nastambe konja

pripadaju: staja (konjska, goveđa i sl), štala (nepotrebna tuđica ima isto značenje kao staja), košara (starije značenje riječi staja), kamenjara, bunja, poljarica, trim, ćemer (malene kamene građevine namijenjene za sklonište i konačenje pastira), brvnara (drvena nastamba), hliev i hlev (u Pisarovini znači staja općenito), pojata (u Lici staja za sitnu stoku) i dvor (staja konje u Istri). U nastambe za konje pripadaju: konjušnica ili konjarnica (pokriveno i zatvoreno mjesto za konje), pastuharna, podrum (zastarjela riječ za konjsku staju), jar, ahar, ar (turcizmi koji znače konjušnica), kobiljak, kobilarnic i ždrebinja (Ilijić, 1944.).

Podrijetlo imena konja prema Horvatu (2016.) i Tiljku (1943.)

Imena konja slavenskoga podrijetla: Bělac, Bělan, Bělas, Bělaš, Běllica, Brnja, Brnjac, Brnjakaš, Brnjiko, Bubica, Bubić, Bujko, Capasti, Crljenko, Crljenka, Crljo, Crnac, Crnka, Crnko, Cuza, Cvětan, Cvětko, Cvětkva, Čavka, Galin, Golub, Galon, Gavran, Garvan, Hitra, Hitri, Iskra, Jabučasta, Jabučasti, Jabučilo, Jelen, Kljujo, Kosalj, Kušlja, Kušljo, Labud, Lastavica, Legar, Lisa, Lisac, Lisasta, Lisasti, Lisjak, Liska, Macsko, Malac, Malin, Maleš, Milka, Miško, Miška, Miškasta, Miškasti, Miško, Mrka, Mrkova, Mrkolasta, Mrkolasti, Mrkov, Mrkuša, Muška, Muško, Neva, Pěgava, Pěgavi, Pepelko, Pira, Plavac, Plavica, Plavko, Prepelica, Prvan, Puta, Putalj, Putan, Putko, Putonoga, Putonogi, Putonogasta, Putonogasti, Ridja, Ridjan, Ridjka, Ridjko, Ridjo, Ridjuša, Rosko, Rumenka, Runjo, Sajko, Sedlaš, Sirka, Siva, Sivac, Sivalj, Sivka, Sraka, Srnko, Šarac, Šarčić, Šarčin, Šarin, Šarka, Škvorčasti, Věverica, Vidra, Vila, Vitez, Vran, Vrana, Vranac, Vrančić, Vranica, Vugac, Vugan, Vugaš, Zečak, Zečko, Zeka, Zeko, Zekalj, Zekan, Zekac, Zekun, Zekuša, Zelenka, Zelenko, Zelja, Zlatasta, Zlatka, Zlatko, Zlatuša, Zora, Zvězda, Zvězdasta, Žar, Ždral, Žerava, Žeravasta, Žeravi, Žeravasti, Žutko (Horvat, 2016.).

Belka, Bijelac, Bilac, Bilan, Bjelaš, Biba, Bistra, Břrřna, Brřnac, Brřno, Car, Cesarica, Cezar, Cigo, Cřni, Črnka, Čřra, Cvitan, Cvitka, Cvřtko, Cvřjetan, Davor, Děško, Drěga, Gřla, Gřvrřan, Gřlřb, Kasač, Křetač, Lřska, Lřsko, Lřba, Lřban, Malča, Mica, Milča, Milko, Milota, Mrkalj, Mřki, Muna, Musa, Mřska, Plavuša, Přtal, Přtalja, Přtaš, Přtka, Ranka, Rička, Rička, Rička, Rřza, Rřda, Rřzan, Rřza, Rřsa, Rřža, Sřvac, Sřval, Sřvka, Smilja, Sřkřl, Sololica, Sřra, Sřrac, Sřrř, Sřrka, Svilan, Šřrga, Šřrgo, Šřarka, Vřřanka, Zoran, Zřrka, Zrnko, Zukalj, Zvřzdřn, Ždralin, Žežan, Žeravka (Horvat, 2016.).

Imena konja turskog podrijetla

Alat, Alatuša (tur. *al* – otvoreno crven), Bečar (tur. *bekär* – neženja), Čakar, Čakarast (Tiljak, 1943.) Čila, Čilaš, Čilašica, Čilasti, Čile, Čilka (tur. *čil* – pje-ga, *čil* – jarebica), Čori (tur. *kjör* – vidi samo na jedno oko), Dildaš (tur. *dil* – srce i *daş* – prijatelj), Dorat, Dorka, Doruša (*doru* – zagasit, smeđ), Gjogat, Gjogin, Gjoguša (tur. *gök* – plav, nebo), Jagrz (tur. *jagiz* – mrk), Kulaš, Kulašica (tur. *kül* – pepeljast), Sikra (tur. *sikr* – govedo), Šavran (tur. *safran*), Čakar, Čakarasti (tur. *čakyr* – plavook, konj čija je boja očiju različita), Abrašiv (tur. *abraş* – šugav, pjevav) Krat (tur. *qyr* – sivkast), Eblekaš (ar. *Eblak* – šaren), Čiftelija (tur. nesretan), Dilber (dragàn), Jaran (prijatelj), Lola (momak, dragi), Paša, Sultan, Tatar (Horvat, 2016.)

Imena konja njemačkoga podrijetla

Fuks (njem. *Fuchs* – ridan), Grošasta (njem. *Groschen*), Pram (njem. *Braume* – smeđ), Šiml (njem. *schimmel* – konj bijele boje) (Horvat, 2016.), Cujzika (ždrijebe), Puba (Bube – dječak), Švarc, Vili, Vuksa (fuksa – riđa).

Imena konja mađarskog podrijetla

Cinkoš (mađ. *csengo* – zvono), Čendeš (mađ. *csendes* – miran), Dereš (mađ. *deres* – prosijed), Ficko (mađ. *ficko* – frajer), Kedveš (mađ. *kedves* – drago, milo), Sarvaš (mađ. *szarvas* – jelen), Madar (mađ. *madar* – ptica), Šarga (mađ. *sárga* – žut), Tintér (mađ. *túnder* – vila). Babi (beba), Barna (smeđ), Buša, Cundra, Fečko, Semeš, Šandor (Horvat, 2016.)

Literatura

- Anonymous (1893): Naredba Kr. Hrv.-slav.-dalm. Zemaljske vlade, odjel za unutarnje poslove, od 13.2.1893.g. , broj 47959 ex 1892. glede naziva, koji se imaju rabiti za opis marve prigodom izdavanja marvinskih putnica.
- BROZOVIĆ RONČEVIĆ, D., A. ČILAŠ ŠIMPRAGA (2008): Nacrt za zoonomastička istraživanja (na primjeru imena konja). *Folia onomastica Croatica* 17, 37-58.
- DŽAJA, P. (2011): Popis izraza kod opisivanja vanjštine domaćih životinja prema Naredbi iz 1893.d. *Veterinarska stanica*, 42, 577-580.
- DŽAJA, P. (2020): *Veterinarsko zakonodavstvo i veterinarstvo u Hrvatskoj povijesti do 1991.* Zagreb.
- GEC, M. (1924): Jugoslavensko veterinarsko udruženje i njegov rad. *Jugoslavenski veterinarski glasnik*, 11, 184-185.
- HORVAT, J. (2016): Imena konja u kurelčevu djelu *Imena vlastita i splošna domaćih životin u Hrvatov a ponekle i Srbalj s primetbami (1867.)* iz zoonomastičke perspektive. *Rasprave* 43, 21-60.
- ILIJIĆ, L.J. (1944): Građa za veterinarsko nazivlje – nazivi za životinjske nastambe. *Veterinarski vjesnik*, 20, 88.-95.
- KADIĆ, M. (1965): Prilozi narodnom nazivlju. *Godišnjak MH Vinkovci*, 4, 103-15.
- KODRNJA, E., L.J. ILIJIĆ (1943): Veterinarsko nazivlje – Misli, načela i prijedlozi za stvaranje našeg stručnog nazivlja. *Vet. vjestnik* 19, 97-102.
- KONDIĆ, K. (1925): Započnimo posao na izradivanju veterinarsko-medicinske terminologije! *Jugoslavenski veterinarski glasnik*, 5, 16.-17.
- KURELAC, F. (1867): *Imena vlastita i splošna domaćih životin u Hrvatov a ponekle i Srbalj s primetbami (1867.)*. Zagreb
- PROHASKA, L.J. (1917a): Stočarska terminologija. *Veterinarski vjesnik* 13, 67-72.
- PROHASKA, L.J. (1917b): Stočarska terminologija. *Veterinarski vjesnik* 13, 86-91.
- PROHASKA, L.J. (1917c): Stočarska terminologija. *Veterinarski vjesnik*, 13, 147-150.
- PROHASKA, L.J. (1917d): Stočarska terminologija. *Veterinarski vjesnik*, 13, 21-27.
- ROMIĆ, S. (1940): Ergela dobra biskupije đakovačke. *Vet. arhiv* 10, 567-607.
- ROMIĆ, S. (1972): Uz 465-tu obljetnicu ergele đakovačke. *Agronomski glasnik*, 34, 11-12.
- RUKAVINA, A (1979): Ergela bana Ivana Karlovića u Ličkom Počitelju *Vet. stanica* 10,4-5, 128-133.
- SEKULIĆ, A. (1993): Imena konja u *Žedniku*. *UDK-FOC* 2, 109-114.
- ŠIROLA, M. (1914): Prilozi za hrvatski veterinarsko-medicinski rječnik. *Veterinarski vjesnik*, 10, 137-138.
- TILJAK, I. (1943): Pitanje nekih turcizama u opisu konja. *Veterinarski vjesnik*, 19, 177-179.